

er blevet taget, ikke er blevet anset for vedkommendes „Ejendom“.

Lohmann: Hvis det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro) ganske oprigtig havde sagt, at han havde forandret sine Anskuelser fra i Fjor om denne Sag, vilde det ærede Medlem fra min Side have været uangribelig. Det er jo kun respektabelt at forandre sine Anskuelser under de fortsatte Overvejelser, som denne Sag har været Genstand for, men naar det ærede Medlem nu saa stærkt og bestemt vil hævde, at han staar paa det samme Standpunkt som i Fjor, maa jeg bestemt modsige ham. Det er aldeles ikke Tilfældet. Jeg forstaar ikke, hvorfra det ærede Medlem har faaet det Værgemaal, han taler om. Han taler jo stadig om, at han skal værgø Udvalgets Medlemmer mod dette eller hint, og at han skal hævde Folketingets Medlemmer denne eller hin Frihed. Hvilket har det ærede Medlem faaet dette Værgemaal? Saavel Udvalget som Folketingets Medlemmer maatte jo være klare over, hvad de stemte for, da de den 14de Marts vedtog Paastanden om Overgang til Dagsordenen. Det var saa simpelt og klart, som noget kan være, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Medlem i, at Ministeren skulde have godkendt hans Betragtning af Forholdet til Grundlovens § 82. I saa Tilfælde har jeg ikke forstaaet den højtærede Minister, thi Ministeren omtalte netop Forholdet som mindre klart og sagde, at man ikke skulde søge Grunden til at foretage en Forandring af disse Forhold udelukkende i § 82 og Forholdet til den. Man skulde heller ikke udelukkende søge Grunden i den Billighedsfølelse, der var i Befolkningen, men at det var lidt af hvert, som gjorde, at man ønskede en Forandring i de her gældende Regler, og deri tror jeg, at den højtærede Minister har fuldstændig Ret. I det hele taget vil jeg advare mod her at komme ind paa teoretiske Diskussioner og stille Sagen paa Spidsen. Det er forbavsende at høre, hvilke Overdrivelser man gør sig skyldig i. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Nielsen-Grøn) fortalte saaledes, at der var Jord, der kun havde en Værdi af 50—100 Kr., og som nu pludselig kunde faa en Værdi af fra 10—100,000 Kr. Det er en saa kolossal Overskridelse, at jeg ikke kan forstaa, hvordan det kan komme frem. Det maatte dog være en mærkelig Taksation, der

skulde sætte Materialet til en saadan Værdi. Nej, lad os tage Sagen ganske rolig og sige: det er lidt af hvert, vi ville. Vi ville bringe vor Lovgivning i en nøjere Overensstemmelse med Grundlovens § 82 og de Grundsatninger, der ere udtalte, og vi ville imødekomme den Billighedsfølelse, der er i Befolkningen. Lad os tage Sagen saaledes og vogte os for at stille den paa Spidsen. Gør man det, faar man ganske sikkert ikke noget ud af Forslaget. Jeg er tilfreds med det Svar, som den højtærede Minister har givet paa mit Spørgsmaal om, hvad der forstaaes ved Raadighed og Raadighedsudøvelse. Det har glædet mig, at det ærede Medlem for Fredensborg ogsaa har udtalt sig i den af mig antydede Retning om, at det var ønskeligt, om vi i Loven kunde faa indført nogle Bestemmelser, hvorefter Vurderingsmændene kunde rette sig. Det er et Kernepunkt. Kunde vi der faa indført nogle klare Bestemmelser, som sikrede saavel det offentlige som de private mod Uret, tror jeg, at vi i det væsentligste skulde vedtage Forslaget, som det er, og jeg anbefaler derfor atter Lovforslaget paa det bedste.

P. Madsen: Som Medlem af det Udvalg, der havde med Sagen at gøre i Fjor, ønsker jeg at udtale mig i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (A. Jensen) og det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Lohmann) have udtalt. Jeg kan ikke forlige mig med den Betragtning, at de bestaaende Forhold ere i Overensstemmelse med Grundlovens § 82. Og jeg tror, at det vil være vanskeligt for den almindelige jævne Befolkning at forliges med denne Betragtning. At det vil medføre Bekostninger for Kommunerne, er indlysende, men jeg tror ikke, at de ville blive saa store, at de behøve at være afskrækkende, naar vi faa en fornuftig Vurdering. I hvert Fald tror jeg, at disse Hensyn bør vige for Retfærdighedens Krav. De juridiske Fortolkninger, der ere komne frem fra det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro), og de mangfoldige Henvisninger til, hvad Professor Matzen har udtalt, tror jeg ikke bør vildlede den almindelige Opfattelse af Ejendomsforholdene. Man kan ofte ad juridisk Vej komme til, hvilke som helst Resultater det skal være, og det er muligt, at det ærede Medlem gennem disse mangfoldige juridiske Udtalelser har kunnet forblinde adskillige i Øjeblikket, saa de maaske have holdt sig tilbage fra at udtale sig, skønt